

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVII KONFERENCIJA

Vilnius, 2025 m. gegužės 16 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė VU MF Mokslo ir inovacijų
skyriaus Studentų mokslinės veiklos
koordinatore Urtė ŽAKARYTĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2025

Mokslo komitetas:

doc. dr. Valdemaras Jotautas
doc. dr. Diana Bužinskienė
prof. dr. Violeta Kvedarienė
prof. dr. (HP) Saulius Vosylius
prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas
Jaun. m. d. Laura Lukavičiūtė-Navickienė
asist. dr. Agnė Abraitienė
gyd. rez. Domas Grigoravičius
doc. dr. Indrė Trečiokienė
prof. dr. Vaiva Hendrixson
doc. dr. Ieva Stundienė
prof. dr. Eglė Preikšaitienė
lekt. gyd. Andrius Apšega
lekt. gyd. Karolina Žvirblytė-Skrebutėnienė

prof. dr. Pranas Šerpytis
lekt. Artūras Mackevičius
dr. Žymantas Jagelavičius
doc. dr. Agnė Kirkliauskienė
dr. Audra Brazauskaitė
asist. dr. Diana Sukackienė
asist. dr. Žilvinas Chomanskis
doc. dr. Kristina Ryliškienė
dr. Rokas Borusevičius
doc. dr. Saulius Galgauskas
jaun. asist. Andrius Žučėnka
Doc. dr. Birutė Brasiūnienė
doc. dr. Jaunius Kurtinaitis
prof. dr. Eugenijus Lesinskas
doc. dr. Goda Vaitkevičienė
prof. dr. Alvydas Navickas

doc. dr. Rima Viliūnienė
prof. dr. (HP) Edvardas Danila
prof. dr. Nomeda Rima Valevičienė
asist. dr. Tomas Aukštikalnis
doc. dr. Vytautas Tutkus
doc. dr. Danutė Povilėnaitė
dr. Andrius Bleizgys
prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
dr. Agnė Jakavonytė-Akstinienė
doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
Asist. dr. Arnas Bakavičius
prof. dr. Gilvydas Verkauskas
prof. dr. Sigitas Lesinskienė
asist. dr. Jelena Stanislavovienė
prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė

Organizacinis komitetas:

Ugnė Šilinskaitė
Austėja Zubauskaitė
Aida Kuznecovaitė
Milda Kančytė
Milvydė Marija Tamutytė
Renatas Kedikas
Fausta Timinskaitė
Antanas Simonas Garuolis
Gailė Mikalauskaitė
Gabrielius Leščinskas
Damian Luka Mialkowski
Radvilas Jančiauskas
Maksim Čistov
Ugnė Mickutė
Lina Bludžiutė
Augustė Melaikaitė

Mindaugas Smetaninas
Rafal Sinkevič
Raminta Kasteckaitė
Ernestas Gulbickis
Edgaras Zaboras
Benas Matuzevičius
Sylvia Rogoža
Rūta Valiukevičiūtė
Agnė Vasiulytė
Agata Bruzgul
Valentinas Kūgis
Gabrielė Bielinytė
Vėjas Vytautas Jokubynas
Matas Kuncė
Gintė Grubliauskaitė
Milda Černytė

Julija Grigaitytė
Dovydas Stankevičius
Patricija Griškaitė
Povilas Jurgutavičius
Gediminas Gumbis
Joana Leščevskaja
Gabija Marčiulaitytė
Augustinas Stasiūnas
Alicija Šavareikaitė
Odeta Aliukonytė
Milda Eleonora Gričiūtė
Robertas Basijokas
Elvin Francišek Bogdzevič
Rokas Dastikas

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2025

© Vilniaus universitetas, 2025

VEIDO PATRAUKLUMO EPOCHINIAI YPATUMAI: LITERATŪROS APŽVALGA IR TYRIMO METODIKOS SUKŪRIMAS

Autorius. Kristupas KURMINAS, II kursas.

Vadovas. Prof. dr. (HP) Janina TUTKUVIENĖ, VU MF Biomedicinos mokslų institutas, Anatomijos, histologijos ir antropologijos katedra.

Tikslas. Patrauklumas labai subjektyvi sąvoka, kuri kito kartu su kultūra, socialiniu kontekstu ir epochos idealais. Kas vienoje eroje buvo laikoma tobulumu - dar kitoje epochoje galėjo atrodyti keista ar net nepatrauklu. Šiuo tyrimu stengiamasi išanalizuoti skirtingų istorinių epochų ir civilizacijų veido patrauklumo ypatumus, veiksnius ir palyginti juos su dabar vyraujančiomis tendencijomis.

Metodai. Atlikta literatūros, istorinių šaltinių, straipsnių bei meno kūrinių analizė naudojant Google Scholar, PubMed, Google Arts & Culture bei kt. duomenų bazines, įtraukiant duomenis, publikuotus per pastaruosius 30 metų. Vaidams tirti atliktas vaizdų maketavimas ir piešimas, naudojant *Procreate* programą.

Rezultatai. Tyrimo metu atlikta istorinių grožio standartų analizė, remiantis daugiau nei 50 mokslinių šaltinių ir beveik 100 meno kūrinių iš šešių pagrindinių epochų: Senovės Egipto, Senovės Graikijos, Viduramžių, Renesanso, Baroko ir šiuolaikinio laikotarpio. Visiems šiems laikotarpiams būdingi skirtingi veido patrauklumo suvokimo modeliai. Senovės egiptiečiams patrauklumas dažnai asociavosi ne tik su estetika, bet ir su religiniu kontekstu. Antikoje veido tobulumas buvo išreiškiamas nepriekaištingomis proporcijomis, simetrija ir geometriniu tikslumu. Viduramžių epochoje veido supratimą dažnai formavo religija bei socialinė padėtis. Renesansas sugrąžino nuo antikos laikų žinomas veido tobulumo sampratas bei naują humanistinį požiūrį. Baroko žmogui veido patrauklumas kaip tik siejosi su netobulumu ir individualumu. Šiuolaikinio žmogaus požiūris vertinant veido patrauklumą tampa dar kompleksiškesnis. Išanalizavus įvairius šaltinius ir naudojant modernias skaitmenines technologijas buvo sukurti šioms epochoms būdingi veidų modeliai, atspindintys kiekvieno laikotarpio estetinius idealus. Šie veido modeliai bus pasitelkti tolimesniems tyrimams, siekiant išsiaiškinti, ar šių laikų žmogaus veido grožio suvokimas turi sąsajų su istoriniais idealais, ir kokie veiksniai lemia veido patrauklumo vertinimą.

Išvados. Tyrimas atskleidė, kad kiekviena istorinė epocha turi savitus veido patrauklumo kriterijus, kuriuos lėmė skirtingi biologiniai ir net socialiniai veiksniai. Sukurti įvairių istorinių epochų veido modeliai bus naudojami išsamesniems tyrimams ir apklausoms, siekiant nustatyti, ar šiuolaikinis žmogus akceptuoja senųjų epochų grožio suvokimą, ar formuoja visiškai naujus, savitus standartus.

Raktažodžiai. Veido patrauklumas; istorinės epochos ir kultūros; veido tyrimai.